

[Arbejdsministeren]

rer, og jeg forstår godt disse synspunkter. De regler, der blev gennemført i februar 1989, griber ind i den måde, man plejede at tilrettelægge tingene på i de enkelte landbrug, og der er ingen tvivl om, at der er mange landmænd, der føler dette som et voldsomt indgreb i deres muligheder for at tilrettelægge tingene på en måde, som de synes er fornuftig. Jeg forstår godt det synspunkt.

På den anden side er vi altså også nødt til at tage hensyn til sikkerheden, og jeg synes bestemt ikke, at denne sag giver nogen form for anledning hverken til stærke udtalelser eller til store armbevægelser. Jeg vil gerne i anstændighedens navn bede fru Tove Niemann om at lade være med at fremstille det, som om det at køre traktor er ufarligt, for det er ikke rigtigt. Jeg ved, at fru Tove Niemann har praktisk kendskab til landbruget, det har jeg også. Jeg vil godt love den påstand, at alle, der har praktisk kendskab til landbruget, kender et antal eksempler på alvorlige ulykker i forbindelse med traktorkørsel. Derfor vil jeg bare lige så stille anmode om, at man ikke går rundt og siger, at det ikke er farligt at have med traktorkørsel at gøre, for det er det.

Så har der været rejst en del spørgsmål om statistikken, og jeg vil godt komme med nogle oplysninger i den forbindelse. Det ligger sådan, at i perioden 1981 til 1987 er der anmeldt i alt 41 ulykker, som er sket i forbindelse med brug af traktorer, og hvor den skadelidte har været under 15 år.

Af dem er 10 dødsulykker. I ni af de 41 tilfælde er den skadelidte registreret som fører af traktoren. For unge mellem 15 og 16 år er der i perioden 1981-87 anmeldt i alt 50 ulykker, som er sket i forbindelse med brug af traktorer, heraf er to dødsulykker. Hovedparten af de øvrige ulykker har medført alvorlige skader som knoglebrud og amputation. I de 19 tilfælde har den unge opholdt sig på traktoren enten som passager eller som fører. I 10 af de 50 tilfælde er det den unge, der selv har ført traktoren.

Arbejdstilsynets statistik registrerer alene skadelidtes alder og det sted, hvor skadelidte har opholdt sig på ulykkestidspunktet, f.eks. på traktorens førersæde, hvilket kan tages som udtryk for, at vedkommende har ført traktoren. Alderen – og det skal man lægge mærke til – på den person, der har ført traktoren, registreres altså ikke, medmindre han eller hun selv er den skadelidte.

Ud over de ulykkestilfælde, hvor et barn under 15 år er registreret som både skadelidt og fører, kan der blandt øvrige ulykkestilfælde uanset skadelidtes alder derfor meget vel være tale om, at traktorføreren har været under 15 år. Det er der imidlertid ingen statistisk viden om.

Skadegraden af de ni anmeldte ulykker i perioden 1981-87, hvor et skadelidt barn mellem 11 og 14 år har været fører, og de 10 ulykker af samme art for børn mellem 15 og 16 år kan opgøres på denne måde: De ni børn mellem 11 og 14 år fik følgende skader: to døde, et benbrud, et slag i hovedet, et brandsår, to sårskader på ben eller fod, og i to tilfælde er skaden ikke oplyst. De 10 børn mellem 15 og 16 år fik følgende skader: et dødsfald, en omfattende skade på lemme inklusive knoglebrud, brud på hånd, to anden skade på hånd, et slag i hovedet, to forstuvning af ben eller fod, en forstuvning af arm og en uoplyst skade.

Der kunne godt anføres flere oplysninger, men jeg mener ikke, det er nødvendigt. Jeg har hermed tydeliggjort, at der er en betydelig risiko forbundet med traktorkørsel.

Det har også været draget ind i debatten, hvordan landbrugets forskellige organisationer har stillet sig til dette spørgsmål, og det ligger sådan, at den bekendtgørelse, der trådte i kraft i februar 1989, har været behandlet i ca. 1½ år i et regeludvalg under Arbejds miljørådet. SALA og Landbrugets Arbejdsgiverforening var repræsenteret i dette udvalg. I en pressemeddelelse fra SALA og i øvrigt også i en artikel i bladet SALA-Nyt er der fremkommet en række oplysninger om arbejdet. Det fremgår heraf, at husmandsforeningerne og landboforeningerne har været holdt orienteret via en referencegruppe nedsat af SALA uden at protestere imod de aldersgrænser, der blev sat for traktorkørsel, herunder 15-års-grænsen for landbofamiliers egne børns traktorkørsel, og først da det var for sent at rejse spørgsmål i regeludvalget, kom der spage protester fra foreningerne.

Herefter kommer vi så til behandlingen i Arbejds miljørådet. Den skete på et møde i februar 1989, og i Arbejds miljørådet er Landbrugsraadet repræsenteret. Der blev ikke rejst indvendinger fra Landbrugsraadets side i det omtalte møde i Arbejds miljørådet. Derfor fremstår situationen på det tidspunkt, hvor bekendtgørelsen blev udstedt, ganske klart, som om landbruget står bag de forslag, der blev taget stilling til ved den lejlighed.